

Kapitel 4

TVÅ KUNGAR OCH TVÅ TÄRNINGAR

För tusen år sedan fanns det en kung i Sverige och en kung i Norge. Lustigt nog hette båda Olaf.

Mellan länderna låg ön Hisingen. Den ön ville båda kungarna ha. Därför träffades de för att bestämma vem som skulle få den.

En stor brasa lyste upp bordet där kungarna och deras män satt.

– Varför inte låta en tärning bestämma vem som får Hisingen? sa den svenska kungen.
Han tog fram två tärningar av trä.

Männen vid bordet muttrade. De var vana att kriga om områden. Inte kasta tärning.

– Ska vår kung spela om ön? sa en av männen.
– Ja det ska jag, sa den norske kungen. Låt den som slår högst få ön.

Olaf av Sverige tog tärningarna.
– Jag känner att jag har tur idag, sa han
och kastade upp dem i luften.

När tärningarna föll ner på bordet var
summan tolv.

– Ön är min, sa Olaf av Sverige.
– Vänta, det kan bli tolv igen, sa Olaf
av Norge.

Han sträckte sig efter tärningarna.

Svara på
frågorna!

– Två sexor igen, sa kungen av Norge när han kastat tärningarna.

Kungen av Sverige såg förvånad ut. Sedan slog han en gång till.

– Två sexor igen, sa han.

Nästa kast gav samma resultat.

– Är det något fel på tärningarna? sa kungen av Norge. Det blir tolv varje gång.

– Det har inte varit något fel på tärningarna tidigare, sa den svenska kungen. Hur som helst så blir ingen av oss lurad.

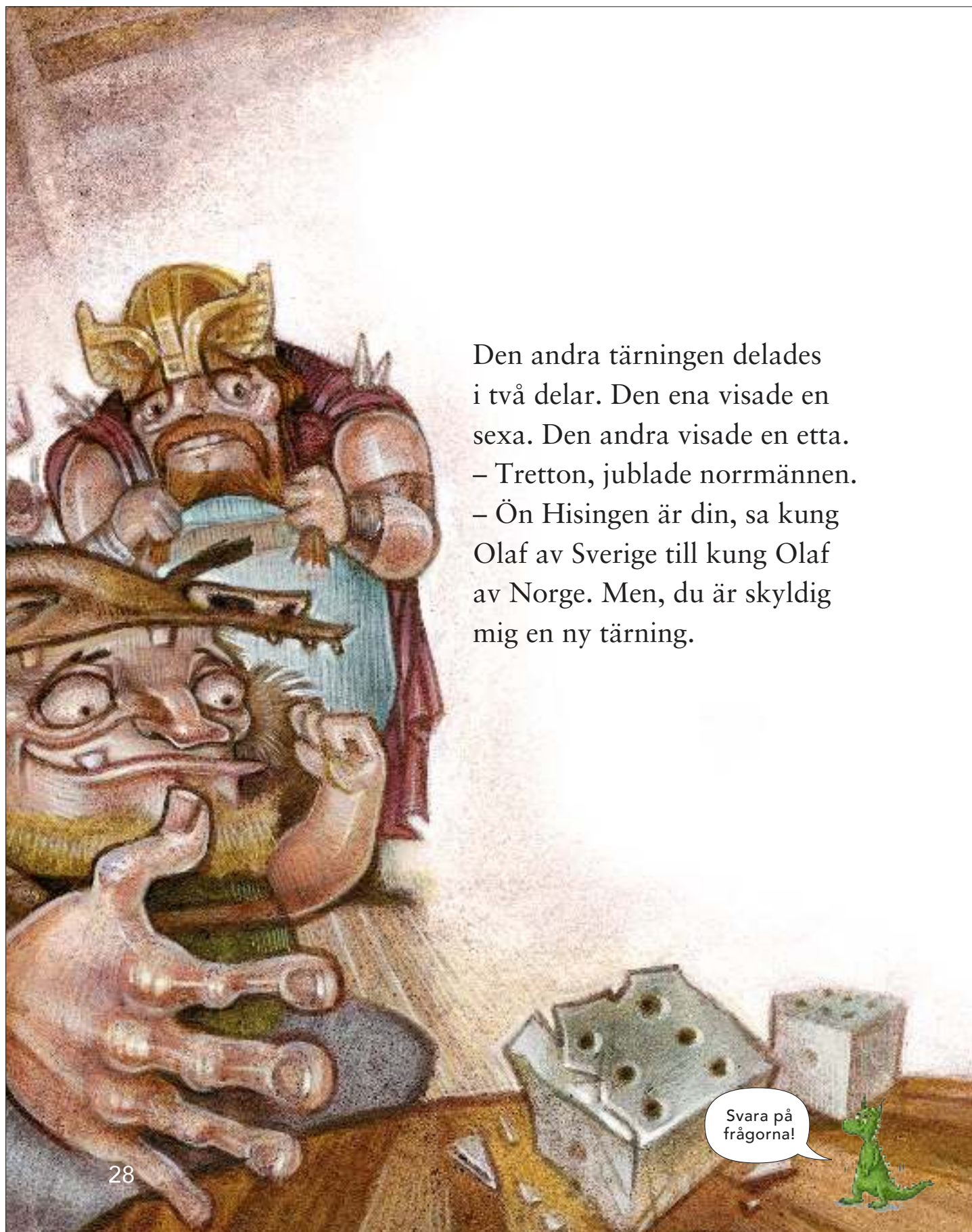
– Sant, men vi har ingen lösning på vem som ska få ön, sa kung Olaf av Norge.

Kungarna enades om att prova en sista gång.
Nu var det Sveriges tur. Tärningarna studsade
mot bordet. När de stannade visade de ... tolv.

Kung Olaf av Norge tog en tärning i varje
hand. Han släppte dem en i taget. Den första
tärningen visade en sexa.

Den andra tärningen delades i två delar. Den ena visade en sexa. Den andra visade en etta.
– Tretton, jublade norrmännen.
– Ön Hisingen är din, sa kung Olaf av Sverige till kung Olaf av Norge. Men, du är skyldig mig en ny tärning.

Svara på frågorna!

